

[Bernhard Baunsgaard.]

forbehold sige, at vi kan ikke være forholdene på dette område bekendt. I de sidste 10 år har vi ikke budt danske søfolk rimelige aflytningsforhold, og i hvert fald i en lang årrække, om end måske ikke alle 10 år, har de driftsudgifter, der har været til kortbølgeradioen, været spildt, ofte i fuldt omfang og altid delvis. Udsendelserne kunne i mange tilfælde slet ikke opfanges af dem, de var bestemt for.

Jeg skal gerne tilføje, da ministeren i sin redegørelse endnu overvejer finansieringsproblemerne, at opgaven er samfundets og bør finansieres af staten, men driften bør ske i samarbejde med Danmarks radio. Jeg ønsker ministeren held til at løse dette spørgsmål, som er gammel skade, og det haster også med at finde en løsning på problemerne angående fjernsynsudsendelserne til de søfarende.

Så har ministeren nogle ord om finansieringen. Nu har vi jo hidtil haft licensfinansiering, og jeg skal tilføje, at det synes jeg stadig væk er det rigtigste. Der kan tales meget om licensfinansiering, og jeg forstår, at ministeren er enig med fremskridtspartiet om, at skatterne skal finansiere Danmarks radio. Ja, nu vælger man jo ikke altid selv sine forbundsfæller, men alligevel.

Spørgsmålet har været fremme før, og husker jeg ikke galt, så advarede den tidligere socialdemokratiske kulturminister, chefen for Danmarks radio, hr. Sølvhøj, indstændigt imod skattefinansieringen. Jeg kan tilføje til ministerens betragtninger over den vanskelige statsfinansielle situation netop nu: ja men var det så ikke et område, vi skulle vælge for altid at overlade til den enkelte? Vil han eller hun ikke have fjernsyn, skal hun eller han heller ikke betale for det, og det kommer hun eller han jo til, hvis vi skattefinansierede det.

Så skal jeg naturligvis komme med nogle betragtninger over styreformen. Her vil jeg begynde med begyndelsen, og det er vel de regionale programråd. Jeg minder om, at vi fra radikal side udtalte vor dybeste skepsis ved disse regionalråd, der havde ret til at komme sammen i amterne for at snakke radio og fjernsyn og så i øvrigt ikke havde noget at skulle have sagt. Jeg kan så helt tilslutte mig ministerens ønske om, at disse programudvalgs funktioner bliver nøje ana-

lyseret og gennemdrøftet, inden der bliver taget stilling til, hvad der skal ske med dem. En hvilken som helst fornuftsmæssig overvejelse angående de regionale amtslige radioråd må føre til forbedringer.

Ministeren ønsker i øvrigt at få tid til sine overvejelser angående styreformen. Jeg er enig med ham. Loven har kun virket i kort tid, og næste gang skulle vi gerne nå til et noget mere holdbart resultat end med den gældende lov. Når vi taler om ny styrelse, vil jeg gerne understrege, at vi fra radikal side er parat til at overveje en ny styrelse i Danmarks radio, og vi møder ikke på forhånd frem med facit, men i overvejelserne må indgå, at Danmarks radio er hele landets radio og fjernsyn. Det er oprettet som et fællesforetagende, og et fællesforetagende, der ejes af hele det danske folk, skal betjene hele det danske folk, og det skal gøres på en alsidig måde, også selv om overvejelser skulle resultere i, at dele af Danmark får regionalradio med eller uden fjernsyn.

Venstre har nu for sit vedkommende fastslået, at venstre ønsker at bevare — for at citere ministeren — den direkte politiske styring. Jeg skal, som jeg sagde før, ikke foregribe facit for de kommende drøftelser, men jeg tror simpelt hen ikke på, at regeringen i tilstrækkeligt omfang kan sikre folket en tilstrækkelig god indflydelse. Det bekymrer mig, at ingen socialdemokratisk kulturminister nogen sinde har fundet ud af, at andre end socialdemokrater ville være gode til at styre Danmarks radio. Det ville, når vi drøfter socialdemokratiets forslag, have været betryggende, om man kunne henvise til blot ét tilfælde, hvor socialdemokrater havde peget på en ikke-socialdemokrat som leder af radiatorådet.

Så er der naturligvis det med politikere. Jeg skal her sige, at én politiker kan ødelægge mere, end mange bygger op. Tidligere statsminister Erik Brixsen kunne i givne situationer yde en særlig indsats, netop fordi han var politiker, en indsats, der var til stor gavn for Danmarks radio, og man forestiller sig da vel heller ikke, at tidligere statsminister Kampmann ikke gjorde god fyldest i Danmarks radios radiatoråd. Man taler så meget om politikerindflydelse, og jeg skal ikke nævne nogen, der sidder i rådet nu, men somme tider burde man nok huske på den tyngde, visse politikere har, når det